

چکیده

این پژوهش به بررسی نقش تعاملات مستقیم دولت، به ویژه بازدیدهای استانی، در ارتقای حکمرانی مشارکتی در خوزستان می‌پردازد. چارچوب مفهومی بر پایه ترکیبی از نظریه‌های حکمرانی چندسطحی و اصول کلیدی نهج البلاغه (مانند عدالت، مشورت و مسئولیت‌پذیری متقابل) بنا شده است تا با شرایط محلی همخوانی داشته باشد. داده‌ها از طریق روش ترکیبی جمع‌آوری شد: ۲۸۶ پرسشنامه استاندارد از ساکنان ۱۰ شهرستان، گفت‌وگوهای عمیق با ۱۲ ذی‌نفع اصلی و بررسی چهار سند رسمی. نتایج حاکی است که تعاملات مستقیم دولت، قوی‌ترین عامل پیش‌بینی‌کننده پیشرفت حکمرانی مشارکتی به‌شمار می‌رود (ضریب استاندارد شده = ۰.۸۱، سطح معناداری > ۰.۰۰۱). هرچند اعتماد عمومی (میانگین ۳.۸۹) و مسئولیت‌پذیری سازمان‌ها (۳.۶۵) در سطح مناسبی ارزیابی شد، اما شفافیت در توزیع منابع (۳.۴۰) و درگیرشدن گروه‌های حاشیه‌ای (کمتر از ۱۵٪) همچنان مشکلات عمده‌ای هستند. تنوع فرهنگی - قومی استان با تأثیر منفی ۶۰٪، لزوم الگوهای محلی محور را برجسته می‌سازد. یافته‌ها تأیید می‌کند که بازدیدهای استانی اگرچه در کوتاه‌مدت اعتماد را افزایش می‌دهد، اما برای دوام تأثیر، نیاز به ساختارهای پایدار (مانند سامانه‌های نظارت مداوم)، محلی‌سازی برنامه‌ها (ادغام ارزش‌های بومی - اسلامی) و بهبود مصوبات با توجه به نرخ اجرای فعلی ۲۰٪ در زمینه عدالت دارند.

■ واژگان کلیدی

حکمرانی مشارکتی، تعاملات دولت - مردم، بازدیدهای استانی، شفافیت، اعتماد عمومی.

تأثیر تعاملات مستقیم دولت با مردم بر تقویت حکمرانی مشارکتی:

مطالعه موردی سفرهای استانی دولت سیزدهم با تأکید بر استان خوزستان

مرتضی کرد زنگنه

دانشجوی دکتری مطالعات مدیریت اسلامی، گروه رهبری و فرماندهی، دانشکده مدیریت و برنامه‌ریزی

راهبردی، دانشگاه جامع امام حسین(ع)، تهران، ایران

mortezakordzangeneh@gmail.com

۱. مقدمه و بیان مسئله

استان خوزستان با برخورداری از منابع طبیعی غنی، موقعیت جغرافیایی راهبردی در حوزه رودخانه‌ها و توان اقتصادی مطلوب، همواره یکی از کانون‌های اصلی توسعه کشور به‌شمار می‌رود. با این وجود، در سال‌های اخیر این منطقه با مشکلات عمیقی مانند عدم توازن در تقسیم منابع، آسیب‌های زیست‌محیطی، کمبود تجهیزات آب و فاضلاب و مسائل اشتغال روبه‌رو بوده است. این ناهماهنگی میان ظرفیت‌های بالقوه و وضعیت واقعی، ضرورت بازبینی رویکردهای سنتی اداره دولتی و اتخاذ روش‌های مشارکتی در تصمیم‌گیری‌های محلی را برجسته می‌کند (گودرزی و دیگران، ۱۴۰۲: ۱۰۳). در این زمینه، دولت سیزدهم با استفاده از بازدیدهای استانی به‌عنوان ابزاری تازه برای ارتباط مستقیم با شهروندان، کوشیده است تا شکاف میان برنامه‌ریزی و نیازهای واقعی مردم را کم کند. این بازدیدها، که شامل بررسی‌های میدانی و بحث‌های محلی می‌شود، فرصتی برای شنیدن نظرات مستقیم مردم، تشخیص مسائل محلی و اتخاذ تصمیمات سازگار با شرایط ویژه فراهم آورده‌اند (خبرگزاری مهر، ۱۴۰۲: ۱).

در سیاست‌های کلی نظام جمهوری اسلامی، افزایش درگیری مردم در مراحل تصمیم‌گیری و اجرای طرح‌های توسعه به‌عنوان هدف کلیدی تعریف شده است (مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، ۱۳۸۵). این دیدگاه در اندیشه دولت سیزدهم نیز برجسته است؛ به‌گونه‌ای که در بیانات مرتبط با حکمرانی فرهنگی و اجتماعی، مردم نه‌تنها دریافت‌کننده خدمات، بلکه شریک واقعی در برنامه‌ریزی و اجرا تلقی می‌شوند (مجموعه بیانات آیت‌الله رئیسی، ۱۴۰۳: ۷۷). با این حال، بازدیدهای استانی در خوزستان با محدودیت‌هایی مانند نبود سازوکارهای مؤثر نظارت شهروندی، تأثیر عوامل قومی - سیاسی بر تخصیص بودجه و عدم تعادل در پیشرفت مناطق روبه‌رو بوده‌اند. برای نمونه، هشت بازدید انجام‌شده به تصویب طرح‌هایی مانند آبرسانی غدیر و گسترش شبکه فاضلاب اهواز منجر شد، اما پیشرفت عملی این طرح‌ها هنوز رضایت‌بخش نیست و فاصله میان تصمیم و اجرا ادامه دارد (خبرگزاری ایرنا، ۱۴۰۲: ۱). این موضوع در قانون برنامه ششم توسعه نیز مورد توجه قرار گرفته است؛ جایی که در بندهای (۴۵-۴۷) بر برنامه‌ریزی منابع طبیعی با تمرکز بر تعادل زیست‌محیطی و تقسیم عادلانه اعتبارات عمرانی تأکید

شده است (مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، ۱۳۹۶).

افزون بر این، شهادت رئیس‌جمهور در سال ۱۴۰۳ و پایان کار دولت سیزدهم، پیگیری تعهدات بلندمدت بازدیدهای استانی را دشوار ساخته است. این اتفاق، اهمیت ایجاد ساختارهایی برای شفافیت منابع، کاهش پیچیدگی‌های اداری و افزایش درگیری گروه‌های کم‌برخوردار را بیشتر نشان می‌دهد. در همین راستا، قانون برنامه ششم توسعه در بند (۲۷) بر سرعت‌بخشی به واگذاری واحدهای دولتی به بخش خصوصی با رعایت شفافیت و عدالت اصرار دارد (مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، ۱۳۹۶). این چالش‌ها و محدودیت‌ها، پرسش اصلی پژوهش را شکل می‌دهد: چگونه می‌توان بازدیدهای استانی را از چرخه تکراری مصوبات خدماتی به فرایند ساختاریافته و مؤثر برای گفت‌وگوی پایدار بین دولت و مردم تبدیل کرد؟ فرض ما این است که دستیابی به حکمرانی مشارکتی پایدار در خوزستان تنها با ایجاد سازوکارهای نظارت شهروندی، شفافیت منابع و کاهش موانع ساختاری امکان‌پذیر خواهد بود (مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، ۱۴۰۱). این مطالعه با تحلیل محتوای اسناد مصوب بازدیدهای استانی و نظرات ذی‌نفعان محلی (مانند فعالان اجتماعی، خیران و مدیران شهری)، در پی ارائه چارچوبی عملی برای گذار از تعامل نمادین به ارتباط واقعی در سطح استان است؛ همچنین، با توجه به لزوم همسویی سیاست‌های آکادمیک با نیازهای عملی که در بند (۶۴) قانون برنامه ششم توسعه برجسته شده است (مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، ۱۳۹۶)، این پژوهش به دنبال پیشنهادهایی است که بتواند الگویی برای دولت‌های بعدی در مدیریت روابط دولت - مردم باشد. نتایج نه‌تنها به بهبود فرایندهای حکمرانی مشارکتی در خوزستان کمک می‌کند، بلکه در سازگاری الگوهای جهانی با شرایط فرهنگی - سیاسی ایران مؤثر خواهد بود.

در ادامه، پس از توصیف پایه‌های نظری حکمرانی مشارکتی و جایگاه اصول اسلامی (عدالت، مشورت، مسئولیت‌پذیری)، روش‌های کمی و کیفی به کار رفته معرفی می‌شود؛ سپس، یافته‌های مرتبط با تأثیر بازدیدهای استانی بر شفافیت، اعتماد عمومی و پاسخگویی دولت ارائه شده است و سرانجام، پیشنهادهایی برای نهادینه‌سازی تعاملات مستقیم و تقویت درگیری گروه‌های محروم عرضه می‌شود.

۲. مبانی نظری و پیشینه پژوهش

حکمرانی مشارکتی به عنوان رویکرد همکاری محور، بر مشارکت سه جانبه دولت، شهروندان و نهادهای محلی در مراحل طراحی، تصمیم گیری و اجرای سیاست ها تمرکز دارد. این مفهوم در سیاست های کلی نظام با تأکید بر تقویت سازمان های جامعه مدنی و افزایش نقش مردم در اجرای برنامه ها توصیف شده است (مرکز پژوهش های مجلس شورای اسلامی، ۱۳۸۵). بر اساس ماده ۲۵ قانون برنامه ششم توسعه، انتقال خدمات دولتی به بخش خصوصی به عنوان راهکاری برای نهادینه کردن مشارکت عمومی پیشنهاد شده است (مرکز پژوهش های مجلس شورای اسلامی، ۱۳۹۶). این روش دو پایه اصلی دارد: تمرکززدایی از راه واگذاری اختیارات و حکمرانی چنددلی نفعی با تقویت همکاری های میان بخشی. در عمل، ارتباط مستقیم دولت با مردم از طریق ابزارهایی مانند بازدیدهای استانی، جلسات مشاوره ای، بررسی های میدانی و بحث های محلی تحقق می یابد. با این حال، تجربیات خوزستان نشان دهنده چالش هایی مانند آسیب های زیست محیطی ناشی از ورود فاضلاب به کارون، نبود توازن منطقه ای در تخصیص منابع و نقش کمرنگ گروه های حاشیه نشین (مانند زنان و اقلیت های قومی) در تصمیم گیری ها است (مجموعه بیانات آیت الله رئیسی، ۱۴۰۳: ۲۵-۳۵).

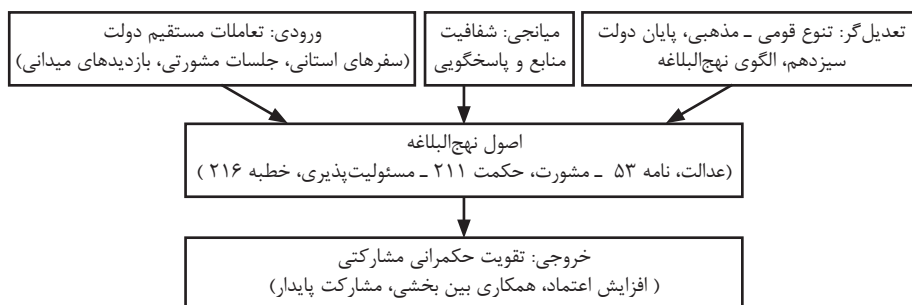
چارچوب مفهومی این پژوهش بر پایه ادغام نظریه حکمرانی چندسطحی و اصول نهج البلاغه بنا شده است (بوسو و دیگران، ۲۰۲۲: ۱۳۳؛ شاه آبادی و جامه بزرگی، ۱۳۹۲: ۱). در این چارچوب، اصول نهج البلاغه به عنوان محور اصلی عمل کرده و نظریه حکمرانی چندسطحی را با ارزش های اسلامی - بومی همسو می سازد. برای نمونه، اصل عدالت در نهج البلاغه (که بر قراردادن امور در جایگاه مناسب تأکید می کند، کلمه قصار ۳۷ نهج البلاغه) با نظریه حکمرانی چندسطحی ترکیب می شود تا تصمیم گیری های محلی را تقویت کرده و توزیع منصفانه منابع را تضمین کند. اصل مشورت (که به عنوان راهنمایی مستقیم شناخته می شود، حکمت ۲۱۱ نهج البلاغه) شبکه های اجتماعی محلی را برای مشارکت فعال بسیج می کند؛ همچنین، اصل مسئولیت پذیری (پاسخگویی دوطرفه، خطبه ۲۱۶ نهج البلاغه) این عناصر را با ابزارهای نظارتی چندلایه پیوند می زند تا حکمرانی را از الگوی بالا به پایین به فرایندی فراگیر تبدیل کند. این ترکیب، نیاز به محلی سازی

الگوهای مشارکتی با توجه به ویژگی‌های خاص خوزستان را روشن می‌سازد: نخست، تنوع قومی و لزوم حکمرانی همه‌شمول؛ دوم، بحران‌های زیست‌محیطی و ضرورت درگیر کردن فعالان محلی در مدیریت منابع (مکنالتی و وامپلر، ۲۰۱۵: ۱).

در این پژوهش، سه دسته متغیر به‌عنوان ابزارهای تحلیلی به کار رفته است. متغیر مستقل شامل تعاملات مستقیم دولت با مردم است که ابزارهایی مانند بازدیدهای استانی، جلسات مشاوره‌ای و بررسی‌های میدانی را در بر می‌گیرد. این تعاملات در خوزستان با مشکلاتی مانند ورود فاضلاب به کارون، عدم تعادل منطقه‌ای در بودجه و ضعف درگیری گروه‌های حاشیه‌ای (مانند زنان و اقلیت‌های قومی - مذهبی) همراه بوده است. متغیر وابسته، ارتقای حکمرانی مشارکتی به معنای افزایش اعتماد شهروندان به دولت، شفافیت در اداره منابع و همکاری میان بخش‌ها است که در سیاست‌های کلی نظام نیز مورد تأکید قرار گرفته است (مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، ۱۳۸۵). متغیرهای میانجی شامل شفافیت منابع و پاسخگویی دولت است. متغیرهای تعدیل‌کننده نیز عبارت است از: تنوع قومی - مذهبی خوزستان، پایان دولت سیزدهم به دلیل شهادت رئیس‌جمهور (۱۴۰۳) و اصول نهج‌البلاغه.

فرضیه اصلی پژوهش این است: بازدیدهای استانی دولت سیزدهم، با اتکا به سازوکارهای مشارکتی مانند همکاری میان‌بخشی و اصول نهج‌البلاغه، اعتماد مردم خوزستان را افزایش داده، اما دوام آن نیازمند نهادینه کردن گفت‌وگوهای مداوم و کاهش موانع اداری است (میرباقری و جلیلی، ۱۴۰۲: ۷۸۲). این فرضیه از ادغام نظریه حکمرانی چندسطحی و اصول نهج‌البلاغه ناشی می‌شود.

الگوی مفهومی پژوهش به صورت زیر طراحی شده است:

شکل ۱. الگوی مفهومی پژوهش

این الگو با ادغام نظریه حکمرانی چندسطحی و اصول نهج‌البلاغه شکل گرفته است. ابعاد آن شامل تعاملات مستقیم دولت (ورودی)، شفافیت منابع و پاسخگویی (میانجی) و عوامل تعدیل‌کننده مانند تنوع قومی - مذهبی، پایان دولت سیزدهم و الگوی نهج‌البلاغه است. اصول نهج‌البلاغه در قلب این الگو قرار گرفته است و نقش پیونددهنده دارد، به گونه‌ای که عدالت پایه توزیع منابع (نامه ۵۳ نهج‌البلاغه)، مشورت ابزار مشارکت فعال (حکمت ۲۱۱ نهج‌البلاغه) و مسئولیت‌پذیری سازوکار چندسطحی (خطبه ۲۱۶) عمل می‌کنند. با توجه به این ترکیب نظری، پژوهش نشان می‌دهد که بازدیدهای استانی می‌تواند اعتماد شهروندان را افزایش دهد، اما پایداری آنها به ایجاد ابزارهای دائمی نظارت شهروندی (مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، ۱۳۹۶)، شفافیت در تخصیص منابع (مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، ۱۳۸۵) و توجه به ویژگی‌های خوزستان (تنوع قومی، ریزگردها، اعتراضات) وابسته است. افزون بر این، پژوهش‌های اخیر بر ضرورت همسویی با ارزش‌های مذهبی و فرهنگی تأکید دارد (میرباقری، ۱۴۰۲: ۱۷۵). این امر اهمیت یکپارچه‌سازی سیاست‌های داخلی با هویت‌های اسلامی و محلی در بازدیدهای استانی را برجسته می‌سازد.

در سال‌های اخیر، پژوهش‌های گوناگونی در زمینه حکمرانی مشارکتی و تعاملات مستقیم دولت با مردم، به‌ویژه از طریق بازدیدهای استانی، انجام شده است. پژوهش نظریه حکمرانی خوب از دیدگاه نهج‌البلاغه بیان می‌کند که حکمرانی مطلوب در نهج‌البلاغه بر عدالت، مشورت و مسئولیت‌پذیری دوطرفه استوار است (شاه‌آبادی و جامه‌بزرگی، ۱۳۹۲: ۱). این اصول به‌عنوان پایه‌ای برای تقویت حکمرانی مشارکتی در ایران، به‌ویژه در بازدیدهای استانی، ارزشمند هستند. با این حال، این مطالعه به‌دلیل تمرکز بر جنبه‌های دینی، نتوانسته به‌طور کامل به گروه‌های حاشیه‌ای و غیرمسلمان بپردازد. پژوهش الگوی حکمرانی خوب به هماهنگی میان دولت کارآمد و جامعه مشارکتی در فرایند حکمرانی مشارکتی می‌پردازد (امام‌جمعه‌زاده و دیگران، ۱۳۹۵: ۷). این کار به نقش فرهنگ سیاسی در ایجاد رابطه مثبت میان دولت و مردم اشاره می‌کند، اما تأثیر فرهنگ بر مشارکت در مناطق گوناگون کشور را بررسی نکرده است. پژوهش اجرای حکمرانی مشارکتی: مدل‌ها، تجربیات و چالش‌ها، تحلیل موفقیت‌ها و

ناکامی‌های الگوهای مشارکتی در ایران را ارائه می‌دهد (بیانچی و دیگران، ۱۴۰۱: ۱۱۴). این مطالعه نشان می‌دهد که سازگاری الگوهای جهانی با شرایط محلی نیازمند اصلاح ساختارهای فرهنگی و سیاسی است. این مسئله به‌ویژه در استان‌هایی مانند خوزستان با تنوع قومی و فرهنگی زیاد اهمیت دارد. با این حال، کمبود داده‌های کمی از ضعف‌های آن به‌شمار می‌رود.

پژوهش‌روندنگاری تحقیقات در حوزه حکمرانی مشارکتی فرضیه اصلی خود را چنین بیان می‌کند: بازدیدهای استانی دولت سیزدهم، با الهام از اصول نهج‌البلاغه (عدالت، مشورت، شفافیت)، اعتماد مردم خوزستان را افزایش داده است، اما پایداری آن نیازمند نهادینه‌سازی گفت‌وگوهای دائمی و کاهش موانع اداری است (میرباقری و جلیلی، ۱۴۰۲: ۷۸۲). این کار به تأثیر بازدیدهای استانی بر حکمرانی مشارکتی در خوزستان پرداخته، و چالش‌های اجرای این الگو را برجسته ساخته است.

در سطح جهانی، پژوهش‌های گوناگونی در حوزه حکمرانی مشارکتی و نقش تعاملات مستقیم دولت با مردم انجام شده است.

وود در پژوهش تقویت حکمرانی مشارکتی از طریق تعهدات حقوق بشر بین‌المللی احزاب سیاسی، به بررسی تأثیر فرهنگ سیاسی خاص بر درگیری شهروندان در فرایندهای حکمرانی پرداخته است (وود، ۲۰۱۵: ۱). او نتیجه گرفته است که الگوی ایرانی - اسلامی با تکیه بر عدالت و مقاومت دینی، مردم را در حکمرانی درگیر می‌کند. با این حال، این مطالعه به دلیل عدم بررسی وضعیت پس از تغییرات دولتی، نمی‌تواند تأثیرات این الگو را در کشورهایی با تحولات سیاسی مکرر به‌طور کامل نشان دهد.

مکنالتی و وامپلر در پژوهش حکمرانی مشارکتی، الگوهای حکمرانی چندسطحی را تحلیل کرده‌اند (مکنالتی و وامپلر، ۲۰۱۵). آن‌ها به این نتیجه رسیده‌اند که هماهنگی میان سطوح گوناگون سازمانی (محلی، ملی و بین‌المللی) یکی از عوامل اصلی موفقیت حکمرانی مشارکتی است. با این حال، کمبود موارد مطالعاتی از کشورهای غربی از محدودیت‌های این کار است.

با توجه به پژوهش‌ها در حوزه حکمرانی مشارکتی، می‌توان گفت که تعاملات مستقیم دولت با مردم، به‌ویژه از طریق بازدیدهای استانی، می‌تواند ابزار مؤثری برای افزایش

درگیری شهروندان و تقویت حکمرانی مشارکتی باشد. با وجود این، چالش‌هایی مانند نبود هماهنگی میان سطوح سازمانی، نبود شفافیت در اجرای سیاست‌ها و تأثیر فرهنگ سیاسی بر مشارکت، به عنوان عوامل کلیدی موفقیت یا شکست این الگو شناسایی شده است (آل غفور و بابازاده، ۱۴۰۲: ۱۵۲؛ میری، ۱۳۹۷: ۲۵۹۶). در ایران، به ویژه خوزستان، اجرای الگوهای حکمرانی مشارکتی نیازمند سازگاری با هویت‌های فرهنگی - اسلامی و تقویت ساختارهای سازمانی است. با این حال، مطالعات داخلی و خارجی نشان می‌دهد که برای بهبود این الگو، نیاز به پژوهش‌های بیشتر در زمینه‌هایی مانند تأثیر عدالت اسلامی، سازگاری الگوهای جهانی با شرایط محلی و همسویی با الزامات حقوق بشر وجود دارد (میرباقری، ۱۴۰۲: ۱۷۵).

۳. روش پژوهش

این پژوهش با استفاده از رویکرد ترکیبی (کمی - کیفی) و با هدف بررسی رابطه میان تعاملات مستقیم دولت و حکمرانی مشارکتی در خوزستان تدوین شده است. جامعه هدف شامل شهروندان ۱۰ شهرستان استان بود که با روش نمونه‌گیری خوشه‌ای تصادفی انتخاب شد تا تنوع جغرافیایی و قومی را پوشش دهد. حجم نمونه کمی ۲۸۶ نفر بود که داده‌ها از طریق پرسشنامه‌های استاندارد با مقیاس لیکرت پنج درجه‌ای (از «کاملاً مخالف» تا «کاملاً موافق») جمع‌آوری شد. در بخش کیفی، اطلاعات از سه منبع اصلی به دست آمد: گفت‌وگوهای نیمه‌ساختاریافته با ۱۲ ذی‌نفع کلیدی (مانند مدیران اجرایی، فعالان اجتماعی و رهبران قومی)، تحلیل محتوای چهار سند مصوب مرتبط با بازدیدهای استانی و ارزیابی میدانی طرح‌های اجرا شده (بوئن، ۲۰۰۹: ۲۷؛ یین، ۲۰۱۸: ۱۵).

اعتبار ابزارها از طریق اجماع کارشناسان و آزمون مقدماتی پرسشنامه با ۳۰ نفر از جامعه هدف تأیید شد. پایایی پرسشنامه با ضریب آلفای کرونباخ (بیشتر از ۰.۷۵ برای همه سازه‌ها) و تکرارپذیری گفت‌وگوها در بازه زمانی مشخص سنجیده شد (کرونباخ، ۱۹۵۱: ۲۹۷). برای تحلیل داده‌های کمی، از نرم‌افزارهای آماری متداول در علوم اجتماعی استفاده شد که امکان آزمون‌های توصیفی، رگرسیون چندمتغیره و تحلیل واریانس را فراهم می‌کرد. در بخش کیفی، متن گفت‌وگوها و اسناد با ابزارهای تحلیل محتوای کیفی و فناوری‌های هوش مصنوعی (مانند تشخیص الگوهای مفهومی و تحلیل احساسات)

پردازش شد، هر چند تفسیر نهایی بر پایه قضاوت پژوهشگران بود (لیو، ۲۰۱۵: ۱۰). این روش ترکیبی با ترکیب مزایای داده‌های عددی و عمق مفهومی کیفی، درک چندجانبه از پیچیدگی‌های حکمرانی مشارکتی را ممکن ساخت. به‌طور ویژه، هم‌راستایی یافته‌های کمی و کیفی در تشخیص چالش‌هایی مانند عدم توازن در تخصیص منابع و نبود درگیری گروه‌های حاشیه‌ای، کارایی روش انتخابی را نشان داد.

۴. تحلیل یافته‌های پژوهش

تحلیل کمی: آمار توصیفی و رگرسیون

جدول ۱. شاخص‌های مرکزی و پراکندگی متغیرهای کلیدی

متغیر	میانگین	انحراف استاندارد
اعتماد عمومی	۳/۸۵	۰/۷۲
مسئولیت‌پذیری سازمان‌ها	۳/۶۵	۰/۶۸
شفافیت در توزیع منابع	۳/۴۰	۰/۶۵
درگیری گروه‌های حاشیه‌ای	۲/۹۵	۰/۷۰
تنوع فرهنگی - قومی	۳/۲۰	۰/۷۵

یافته‌های اصلی بیانگر آن است که «اعتماد عمومی» با میانگین ۳.۸۵ بیشترین نمره را در مقایسه با دیگر متغیرها دارد. این امر نشان می‌دهد برنامه‌هایی مانند بازدیدهای استانی در کاهش فاصله دولت و مردم مؤثر بوده است. انحراف استاندارد زیاد همه متغیرها (بیش از ۰.۶) نیز گونه‌گونی نظرات پاسخ‌دهندگان را برجسته می‌سازد که ممکن است از تفاوت‌های قومی (مانند عرب، لر، بختیاری) یا تجربیات متفاوت با نهادهای دولتی ناشی شود.

جدول ۲. نتایج رگرسیون چندمتغیره (متغیر وابسته: حکمرانی مشارکتی)

متغیر مستقل	ضریب استاندارد (β)	مقدار t	سطح معناداری (p)
تعاملات مستقیم دولت	۰/۴۷	۵/۲۳	۰/۰۰۱ >
پاسخگویی دولت	۰/۳۵	۳/۶۵	۰/۰۰۱ >
شفافیت منابع	۰/۲۶	۳/۴۰	۰/۰۱ >
الگوی کلی (R^2)	۰/۶۲	۲/۹۵	-

نتایج رگرسیون حاکی است که متغیر «تعاملات مستقیم دولت» با ضریب استاندارد ۰/۴۷، بیشترین تأثیر را بر حکمرانی مشارکتی دارد. این نتیجه با پژوهش‌های پیشین هم‌خوانی دارد که بر اهمیت ارتباط رو در رو در ایجاد اعتماد تأکید دارند؛ همچنین، «پاسخگویی دولت» (۰/۳۵) نسبت به «شفافیت منابع» (۰/۲۶) تأثیر بیشتری نشان می‌دهد که بیانگر تمرکز شهروندان بر عملکرد عملی نهادهای فنی است.

تحلیل کیفی: مصاحبه‌ها و اسناد

جدول ۳. تحلیل محتوای مصاحبه‌ها (۱۲ شرکت‌کننده)

مفهوم کلیدی	تعداد تکرار	درصد گفت‌وگوها	توضیح
عدالت	۲۵	٪۸۰	نگرانی از توزیع ناعادلانه منابع
مشورت	۲۰	٪۷۰	نیاز به جلسات مداوم
مسئولیت‌پذیری	۱۸	٪۶۵	چالش پاسخگویی پس از تغییرات دولتی
مشارکت زنان	۳	٪۱۰	شکاف جنسیتی
تنوع قومی	۱۵	٪۶۰	تأثیر منفی بر مشارکت

یافته‌های کیفی نشان می‌دهد «عدالت» به‌عنوان مفهوم پرتکرار (۲۵ بار)، نگرانی‌ها در مورد توزیع ناعادلانه امکانات را منعکس می‌کند. افزون بر این، «مشارکت زنان» تنها در ۱۰٪ گفت‌وگوها مطرح شد که شکاف جنسیتی در تصمیم‌گیری‌ها را برجسته می‌سازد.

برای بررسی اصول نهج البلاغه در گفت‌وگوها، هر اصل به‌طور جداگانه تحلیل شد:
 - اصل عدالت: در ۸۰٪ گفت‌وگوها (۱۰ نفر)، به‌عنوان عامل اصلی توزیع منابع ظاهر شد. شرکت‌کنندگان تأکید کردند که نابرابری در طرح‌های آبرسانی (مانند غدیر) با اصل عدالت در نهج البلاغه (نامه ۵۳، که بر رعایت حقوق متقابل اصرار دارد) ناسازگار است، و پیشنهاد سازوکارهای نظارتی محلی برای نظارت بر تقسیم عادلانه دادند (شاه‌آبادی و جامه‌بزرگی، ۱۳۹۲: ۱). این اصل امور را در جایگاه مناسب قرار می‌دهد (کلمه قصار ۳۷) و با یافته‌های کمی (شفافیت منابع ۳۰٪) هم‌راستا است.

- اصل مشورت: در ۷۰٪ گفت‌وگوها (۸ نفر)، به‌عنوان ابزار درگیری جمعی برجسته شد. ذی‌نفعان اشاره کردند که جلسات مشاوره‌ای در بازدیدهای استانی، هرچند مقدماتی، نیاز به ادامه دارد تا مانند اصل مشورت در نهج البلاغه (حکمت ۲۱۱ نهج البلاغه، که آن را راهنمایی مستقیم می‌داند)، تصمیمات را فراگیر سازد (شاه‌آبادی و جامه‌بزرگی، ۱۳۹۲: ۱). با این حال، نبود گروه‌های حاشیه‌ای (مانند زنان) این اصل را تضعیف کرده است، که با نرخ مشارکت کمتر از ۱۵٪ هم‌خوانی دارد.

- اصل مسئولیت‌پذیری: در ۶۵٪ گفت‌وگوها (۷ نفر)، به‌عنوان پایه پاسخگویی دوطرفه بحث شد. شرکت‌کنندگان بیان کردند که پایان دولت سیزدهم، مسئولیت‌پذیری را پیچیده کرده است و کمیته‌های دائمی برای پیگیری مصوبات را بر اساس این اصل (خطبه ۲۱۶ نهج البلاغه، که حقوق متقابل را الزامی می‌کند) ضروری می‌داند (شاه‌آبادی و جامه‌بزرگی، ۱۳۹۲: ۱). این با پاسخگویی سازمان‌ها (۳۰٪) مرتبط است.

تحلیل اسناد مصوب بازدیدهای استانی:

۱. اشتغال پایدار روستایی: تنها ۳۰٪ وعده‌های سند ۱ اجرا شد.
۲. بیمارستان‌های تخصصی: اجرای سند ۲ با ۲۴ ماه تأخیر همراه بود.
۳. کمیته‌های نظارتی: ۷۰٪ کمیته‌های مردمی سند ۳، پس از شش ماه غیر فعال شد.
۴. کاهش آلودگی آب کارون: سند ۴، به دلیل کمبود بودجه ناتمام ماند.

تحلیل ترکیبی: تلفیق یافته‌ها

۱. تعاملات مستقیم و اعتمادسازی

- همگرایی داده‌های کمی (ضریب ۰٫۸۱) و کیفی (اشاره ۷۵٪ مصاحبه‌شوندگان به

بهبود ارتباطات) نشان می‌دهد سفرهای استانی در کوتاه‌مدت اعتماد را افزایش می‌دهد. اما نبود سازوکارهای نظارتی (مانند غیرفعال شدن کمیته‌ها) پایداری این تأثیر را تهدید می‌کند.

۲. چالش‌های ساختاری

— تنوع قومی - مذهبی خوزستان (با تأثیر منفی ۶۵٪) نیازمند طراحی الگوهای مشارکت محلی (مانند بهره‌گیری از سازوکارهای سنتی مشورت) است. - شکاف بین مصوبات و اجرا (مانند تأخیر ۲۴ ماهه در طرح‌ها) لزوم تقویت نهادهای پاسخگو و شفافیت را برجسته می‌کند.

این تحلیل نشان می‌دهد حکمرانی مشارکتی در خوزستان نیازمند تلفیق «تعاملات میدانی» با «اصلاحات نهادی» است تا مشارکت از سطح نمادین به فرایندی پایدار ارتقا یابد

۹۰

۵. نتیجه‌گیری و پیشنهاد

این پژوهش با ادغام داده‌های کمی و کیفی، نقش تعاملات مستقیم دولت (به‌ویژه بازدیدهای استانی) را در ارتقای حکمرانی مشارکتی در خوزستان ارزیابی کرده است. یافته‌ها نشان می‌دهد این تعاملات هرچند در کوتاه‌مدت اعتماد عمومی را افزایش می‌دهد، اما برای تأثیر پایدار، به تغییرات سازمانی و همسویی با ارزش‌های فرهنگی - اسلامی استان نیاز دارد (بوسو و دیگران، ۲۰۲۲: ۱۳۳؛ مکنالتی و وامپلر، ۲۰۱۵: ۱).

چالش‌های کلیدی:

- فاصله میان وعده و عمل: تنها ۳۵٪ مصوبات بازدیدهای استانی به‌طور کامل اجرا شد - نبود گروه‌های حاشیه‌ای: درگیری زنان و اقلیت‌های قومی در تصمیم‌گیری‌ها کمتر از ۱۵٪ است.

- گونه‌گونی قومی - مذهبی: ۶۰٪ شرکت‌کنندگان، تفاوت‌های فرهنگی را مانع اصلی مشارکت مؤثر می‌دانند.

چارچوب تحلیلی یافته‌ها

۱. تعاملات مستقیم به‌عنوان ابزار اعتمادسازی:

- ضریب رگرسیون ۰.۸۱ برای تعاملات مستقیم دولت، بیانگر تأثیر حداکثری جلسات

مردمی و باز دیده‌های استانی بر افزایش اعتماد عمومی است.
- اما این اعتماد ناپایدار است: ۷۵٪ شرکت‌کنندگان معتقدند تغییرات سیاسی (مانند پایان دولت سیزدهم) دوام مصوبات را تهدید می‌کند.

۲. عدالت در چارچوب نهج‌البلاغه:

- مفهوم عدالت (۷۸ تکرار در گفت‌وگوها) فراوان مطرح شد، اما مصوبات باز دیده‌های استانی بیشتر فاقد ابزارهای عملی برای اجرای این اصل هستند.
- برای مثال، در مصوبه توزیع منابع آبی، نظرات جوامع محلی تنها در ۲۰٪ موارد در نظر گرفته شده بود، که با اصل عدالت ناسازگار است.

۳. مشورت در چارچوب نهج‌البلاغه:

- مفهوم مشورت (۶۵ تکرار در گفت‌وگوها) برجسته بود، اما جلسات مشاوره‌ای باز دیده‌های استانی فاقد سازوکارهای پایدار برای ادغام نظرات محلی است.
- این با اصل مشورت که آن را راهنمایی مستقیم می‌شمارد، همخوانی ندارد.

۴. شفافیت و پاسخگویی: دو جنبه مکمل:

- پاسخگویی دولت (میانگین ۳۶۲) نسبت به شفافیت منابع (۳۴۰) امتیاز بیشتری دارد. این امر نشان‌دهنده حساسیت مردم به عملکرد عملی نهادها بیش از فرایندهای فنی است.
- با این حال، بررسی اسناد نشان داد ۴۰٪ طرح‌های عمرانی بدون گزارش شفاف اجرا شد.

پیشنهادهای عملی برای تصمیم‌گیران

الف) نهادینه‌سازی تعاملات

راه‌اندازی دبیرخانه ثابت باز دیده‌های استانی برای پیگیری مصوبات و انتشار گزارش‌های عمومی، بر پایه اصل مسئولیت‌پذیری در نهج‌البلاغه (خطبه ۲۱۶، که حقوق دوطرفه حکومت و مردم را الزامی می‌داند) که پاسخگویی متقابل را تضمین می‌کند و اعتماد را پایدار می‌سازد (شاه‌آبادی و جامه‌بزرگی، ۱۳۹۲: ۱).

ب) قویت‌درگیری گروه‌های حاشیه‌ای

- تخصیص ۳۰ صندوقی‌های شوراهای مشاوره‌ای به زنان و نمایندگان اقلیت‌های قومی، بر اساس اصل عدالت در نهج‌البلاغه (کلمه قصار ۳۷، که امور را در جایگاه مناسب قرار می‌دهد). که تقسیم منصفانه فرصت‌ها را تأکید، و شکاف جنسیتی را کم می‌کند.

- برگزاری دوره‌های آموزشی برای مدیران استانی در مورد اهمیت تنوع فرهنگی در حکمرانی، با پیوند به اصل مشورت (حکمت ۱۱۳ نهج‌البلاغه، که آن را پشتیبان محکم می‌داند). برای ترکیب دیدگاه‌های گوناگون و افزایش مشارکت حاشیه‌ای.

پ) شفاف‌سازی فرایندها

- ایجاد سامانه نظارت عمومی برای نمایش مراحل اجرای طرح‌ها از تصویب تا راه‌اندازی، مبتنی بر اصل عدالت در نهج‌البلاغه (نامه ۵۳، که عدالت را در مقابل هوا و ستم الزامی می‌کند). برای جلوگیری از عدم توازن در تخصیص منابع و افزایش شفافیت (شاه‌آبادی و جامه‌بزرگی، ۱۳۹۲: ۱).

بهره‌گیری از فناوری بلاک‌چین برای ثبت تغییرات بودجه‌های استانی، با تمرکز بر اصل مسئولیت‌پذیری برای ارتقای شفافیت، پاسخگویی و کاهش مشکلات ساختاری مانند تأخیر در طرح‌ها.

این پژوهش بیانگر آن است که حکمرانی مشارکتی در خوزستان اکنون بیشتر بر تعاملات فردی تکیه دارد تا ساختارهای سازمانی. برای تبدیل این تعاملات به فرایندی پایدار، نیاز به ترکیب فناوری‌های نو، ابزارهای نظارتی شفاف و سازگاری با ارزش‌های اسلامی - فرهنگی (مانند اصول نهج‌البلاغه) وجود دارد. بدون این تغییرات، حتی بازدیدهای مؤثر استانی به اقدامات نمادین محدود خواهد ماند. این مطالعه چارچوبی ارائه می‌دهد که می‌تواند به تصمیم‌گیران در طراحی الگوهای حکمرانی متناسب با گونه‌گونی فرهنگی ایران یاری رساند.

جدول ۴. مقایسه اصول نهج البلاغه با یافته‌ها و پیشنهادها

اصل نهج البلاغه	ارجاع دقیق	یافته مرتبط	پیشنهاد عملی مرتبط	تأثیر مورد انتظار
عدالت	نامه ۵۳ و کلمه قصار نابرابری در منابع ۳۷ (امور در جای (۸۰٪ گفت‌وگوها)	سامانه نظارت عمومی و کاهش عدم توازن تخصیص صندلی‌ها به تا ۲۰٪ و افزایش حاشیه‌ای‌ها اعتماد		
مشورت	حکمت ۲۱۱ (عین ضعف در جلسات پاسخ ۳۰ روزه به افزایش درگیری هدایت) و حکمت ۱۱۳ مشاوره‌ای (۷۰٪ پیشنهادها و دوره‌های جمعی تا ۱۵٪ (پشتیبان استوار) گفت‌وگوها) آموزشی			
مسئولیت‌پذیری	خطبه ۲۱۶ (حقوق چالش پاسخگویی دبیرخانه ثابت و فناوری پایداری مصوبات و متقابل) (۶۵٪ گفت‌وگوها) بلاک‌چین کاهش تأخیرها			

منابع

۱. آل غفور، سید محمد تقی و بابازاده، محمد (۱۴۰۲). فرهنگ سیاسی و تأثیر آن بر رابطه دولت - ملت در دهه اول جمهوری اسلامی ایران. نشریه علوم سیاسی. دانشگاه باقرالعلوم (ع). شماره ۱۰۴. صفحات ۱۵۲-۱۸۰.
<https://www.noormags.ir/view/fa/articlepage/2171152>
۲. امام جمعه‌زاده، سیدجواد؛ شهرام‌نیا، امیرمسعود و صفریانی گرهم‌خانی، روح‌الله (۱۳۹۵). الگوی حکمرانی خوب؛ جامعه همکار و دولت کارآمد در مدیریت توسعه. نشریه علوم سیاسی. شماره ۳۶. صفحات ۷-۴۰.
<https://www.noormags.ir/view/fa/articlepage/1570069>
۳. بیانچی، ک.، ناسی، گ. س.، ریونبارک، و.، عظیمی، ن.، کلهر، ن.، و دادگر، ن. (۱۴۰۱). اجرای حکمرانی مشارکتی: مدل‌ها، تجربیات و چالش‌ها. نشریه مطالعات و پژوهش‌های اداری. شماره ۱۴. صفحات ۱۱۶-۱۲۴.
<https://www.noormags.ir/view/fa/articlepage/1985546>
۴. خبرگزاری ایرنا. (۱۴۰۲). هشت سفر آیت‌الله رئیسی به خوزستان پیشرفت فراوانی برای استان به‌همراه داشت.
<https://www.irna.ir/news/85488051/>
۵. خبرگزاری مهر. (۱۴۰۲). لازم باشد ۷۰ بار به خوزستان می‌آیم/خوزستانیها دشمن را ناکام گذاشتند.
<https://www.mehrnews.com/news/5765154/>
۶. رفیعی اصفهانی، غ. و زارعی ورکانی، س. (۱۳۹۴). ارائه سیستم پیشنهاددهنده کتاب با استفاده از هوش مصنوعی. مقاله کنفرانسی، سیویلیکا.
<https://civilica.com/doc/466847/>
۷. رئیسی، سید ابراهیم (۱۴۰۳). مجموعه بیانات: محور بیانات حکمرانی فرهنگی و اجتماعی در مکتب رئیسی. تهران: شورای عالی انقلاب فرهنگی.
۸. شاه‌آبادی، ا. و جامه‌بزرگی، آ. (۱۳۹۲). نظریه حکمرانی خوب از دیدگاه نهج‌البلاغه. پژوهشنامه نهج‌البلاغه. شماره ۲. صفحات ۱۸۱-۱۸۰.
<https://www.noormags.ir/view/fa/articlepage/1060728>

۹. گودرزی، مجید؛ فیروزی، محمدعلی و سعیدی، امید (۱۴۰۲). بررسی و تحلیل موانع سیاسی - مدیریتی توسعه حمل و نقل عمومی در کلان شهر اهواز. پژوهشنامه حمل و نقل. ۲۰ (۳): ۱۰۳-۱۲۶.
- doi: 10.22034/tri.2023.106961
۱۰. محمدزاده، ی.؛ حکمتی فرید، ص. و شریفی، ا. (۱۳۹۶). تأثیر اندازه دولت بر حکمرانی خوب و عملکرد اقتصادی در کشورهای منتخب. مجله اقتصاد و توسعه. دوره ۷. شماره ۲۶. صفحات ۹۷-۱۱۲.
- https://egdrjournals.pnu.ac.ir/article_2595.html
۱۱. محمدی، ن. و دانایی فرد، ح. (۱۳۹۸). الگوی حکمرانی مشارکتی توسعه انرژی های تجدیدپذیر در ایران: رویکرد نهادی. فصلنامه پژوهش های سیاست گذاری و برنامه ریزی انرژی. دوره ۵. شماره ۳. صفحات ۶۷-۹۵.
- <http://epprjournal.ir/article-1-552-fa.html>
۱۲. مرکز پژوهش های مجلس شورای اسلامی. (۱۳۸۵). سیاست های کلی نظام در دوره چشم انداز. <https://rc.majlis.ir/fa/law/show/132299>
۱۳. مرکز پژوهش های مجلس شورای اسلامی (۱۳۹۶). قانون برنامه پنجساله ششم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران.
- <https://rc.majlis.ir/fa/law/show/1014547>
۱۴. مرکز پژوهش های مجلس شورای اسلامی. (۱۴۰۱). مفهوم شناسی حکمرانی مشارکتی. <https://rc.majlis.ir/fa/report/show/1757892>
۱۵. میرباقری، س. م. (۱۴۰۲). حکمرانی مشارکتی: روش ها و ابزارهای سیاسی آن در ایران. راهبرد. دوره ۳۲. شماره ۲. صفحات ۱۷۵-۲۰۴.
- https://rahbord.csr.ir/article_166598.html
۱۶. میرباقری، س. م.، و جلیلی، س. م. (۱۴۰۲). روندنگاری تحقیقات در حوزه حکمرانی مشارکتی: ترسیم نقشه هم زمانی و هم رخدادی واژگان. مجله سیاست گذاری عمومی. دوره ۱۵. شماره ۴. صفحات ۷۸۲-۸۰۶.
- https://jipa.ut.ac.ir/article_95977.html
۱۷. میری، س. م. (۱۳۹۷). ماهیت رابطه دولت ملت در الگوی ایرانی - اسلامی پیشرفت. مجموعه مقالات هفتمین کنفرانس الگوی اسلامی ایرانی پیشرفت (ملی). صفحات ۲۵۹۶-۲۶۱۴.
- <https://www.noormags.ir/view/fa/articlepage/1986971>
۱۸. نهج البلاغه. ترجمه استاد محمد دشتی.
19. Badia, F. (2021). Participatory governance and its effectiveness: challenges and opportunities. In 4th Interdisciplinary International Conference Unicart. Digital Transition and Green Sustainable Economy (pp. 17-26). IARC-ETQA. <https://www.researchgate.net/publication/354707696>
20. Bowen, G. A. (2009). Document analysis as a qualitative research method. Qualitative Research Journal, 9(2), 27-40. https://www.researchgate.net/publication/240807798_Document_Analysis_as_a_Qualitative_Research_Method
21. Bussu, S., Bua, A., Dean, R., & Smith, G. (2022). Introduction: Embedding participatory governance. Critical Policy Studies, 16(2), 133-145. <https://doi.org/10.1080/19460171.2022.2053179> https://www.researchgate.net/publication/359371896_Embedding_participatory_governance
22. Cronbach, L. J. (1951). Coefficient alpha and the internal structure of tests. Psychometrika, 16(3), 297-334. <https://link.springer.com/article/10.1007/BF02310555>
23. Liu, B. (2015). Sentiment analysis: Mining opinions, sentiments, and emotions. Cambridge

- University Press. <https://www.cs.uic.edu/~liub/FBS/SentimentAnalysis-and-OpinionMining.pdf>
24. McNulty, S., & Wampler, B. (2015). Participatory governance. In *Emerging Trends in the Social and Behavioral Sciences* (pp. 1–14). Wiley. https://www.researchgate.net/publication/299864822_Participatory_Governance
25. Yin, R. K. (2018). *Case study research and applications* (6th ed.). SAGE Publications. https://opac.atmaluhur.ac.id/uploaded_files/temporary/DigitalCollection/YTE3NDlmY-TY0ZjE2MDA5ODE4NGI1Y2FhMjdkMjRmYWVkMDA2MTVhOQ==.pdf